РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 416/2010 НА КОМИСИЯТА

от 12 май 2010 година

за изменение на приложения I, II и III към Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]), и по-специално член 74 от него,

като има предвид, че:

(1) В приложение I към Регламент (ЕО) № 44/2001 са изброени правилата за национална компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2 от същия регламент. Приложение II съдържа списъците на съдилищата или на компетентните органи, които са компетентни да разглеждат молбите за декларация за изпълняемост в държавите-членки. В приложение III се изброяват съдилищата, пред които могат да се обжалват решения за декларация за изпълняемост.

(2) Приложения I, II, и III към Регламент (ЕО) № 44/2001 са изменяни многократно, последно с Регламент (ЕО) № 280/2009 на Комисията ([2]), с цел да бъдат актуализирани правилата за национална компетентност, списъците на съдилищата или компетентните органи, както и приложимите процедури по обжалване.

(3) Държавите-членки уведомиха Комисията за допълнителни изменения на списъците в приложения I, II, и III. Ето защо е уместно да се публикуват консолидирани версии на списъците в тези приложения.

(4) В съответствие с член 4 от Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([3]) Дания не взема участие в приемането на изменения на регламент „Брюксел“ I и тези изменения не обвързват или не се прилагат относно Дания.

(5) С оглед на гореизложеното Регламент (ЕО) № 44/2001 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложения от I до III към Регламент (ЕО) № 44/2001 се заменят със съответните приложения към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с договорите.

Съставено в Брюксел на 12 май 2010 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

([1]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 13.

([3]) ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Правила за компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2

— в Белгия: членове 5—14 от Закона от 16 юли 2004 г. за международното частно право,

— в България: член 4, точки 1 и 2 от Кодекса на международното частно право,

— в Чешката република: член 86 от Акт № 99/1963 Coll., Граждански процесуален кодекс (*občanský soudní řád*), с измененията,

— в Германия: член 23 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*),

— в Естония: член 86 от Гражданския процесуален кодекс (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

— в Гърция: член 40 от Гражданския процесуален кодекс (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

— във Франция: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Ирландия: правилата, които позволяват компетентността да се основе на документа, с който се образува производството, и който е връчен на ответника по време на негово временно пребиваване в Ирландия,

— в Италия: членове 3 и 4 от Закон № 218 от 31 май 1995 г.,

— в Кипър: член 21, параграф 2 от Закон за съдилищата № 14 от 1960 г., с измененията,

— в Латвия: член 27 и параграфи 3, 5, 6 и 9 от член 28 от Граждански процесуален закон (*Civilprocesa likums*),

— в Литва: член 31 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*),

— в Люксембург: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Унгария: член 57 от Наредба № 13 от 1979 г. за международното частно право (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

— в Малта: членове 742, 743 и 744 от Гражданския процесуален и функционален кодекс — глава 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili* — Кар. 12) и член 549 от Търговския кодекс — глава 13 (*Kodiċi tal-kummerċ* — Кар. 13),

— в Австрия: член 99 от Закона за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm*),

— в Полша: член 1103, параграф 4 от Гражданския процесуален кодекс (*Kodeks postępowania cywilnego*),

— в Португалия: Член 65, параграф 1а от Гражданския процесуален кодекс (Código de Processo Civil), доколкото в него може да съдържат правила за изключителна компетентност като например съдилищата по местонахождение на клона, агенцията или друг вид установяване (ако е в Португалия), когато централната администрация (ако се намира в чужбина) е страната, на която трябва да се извърши връчване, и член 10 от Трудовия процесуален кодекс (Código de Processo do Trabalho), доколкото в него може да съдържат правила за изключителна компетентност като например съдилищата по местожителство на ищеца по производства във връзка с индивидуални трудови договори, заведени от служител срещу работодател,

— в Румъния: членове 148—157 от Закон № 105/1992 относно отношенията в международното частно право,

— в Словения: член 48, параграф 2 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 47, параграф 2 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*) и член 58 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 59 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*),

— в Словакия: членове 37—37д от Закон № 97/1963 за международното частно право и процедурния правилник, свързан с него,

— във Финландия: глава 10, член 18(1), параграфи 1 и 2 от Кодекса за съдебно производство (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

— в Швеция: глава 10, член 3, първи параграф, първо изречение от Кодекса за съдебното производство (*rättegångsbalken*),

— в Обединеното кралство: правилата, които позволяват компетентността да се основава на:

а) документа, с който се образува производството, и който е връчен на ответника по време на негово временно пребиваване в Обединеното кралство; или

б) наличието в границите на Обединеното кралство на имущество, принадлежащо на ответника; или

в) запор от страна на ищеца на имущество, разположено в Обединеното кралство.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Съдилищата или компетентните органи, пред които може да се подаде молбата, посочена в член 39, са следните:

— в Белгия: „*tribunal de première instance*“ или „*rechtbank van eerste aanleg*“, или „*erstinstanzliches Gericht*“,

— в България: „*окръжния съд*“,

— в Чешката република: „*okresní soud*“ или „*soudní exekutor*“,

— в Германия:

а) председателстващият съдия на камара на „Landgericht“,

б) нотариус в процедура за заверяване на декларация за изпълняемост,

— в Естония: „*maakohus*“ (областен съд),

— в Гърция: „*Μονομελές Πρωτοδικείο*“,

— в Испания: „*Juzgado de Primera Instancia*“,

— във Франция:

а) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

б) „*président de la chambre départementale des notaires*“ в случай на молба за декларация за изпълняемост на нотариално заверен документ,

— в Ирландия: „*High Court*“,

— в Италия: „*corte d'appello*“,

— в Кипър: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ или в случай на решение за издръжка „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

— в Латвия: „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

— в Литва: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

— в Люксембург: председателстващият съдия на „*tribunal d'arrondissement*“,

— в Унгария: „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*“, а в Будапеща: „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“,

— в Малта: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*“ или „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“, или в случай на решение за издръжка „*Reġistratur tal-Qorti*“ при препращане от „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“,

— в Нидерландия: „*voorzieningenrechter van de rechtbank*“,

— в Австрия: „*Bezirksgericht*“,

— в Полша: „*sąd okręgowy*“,

— в Португалия: „*Tribunal de Comarca*“,

— в Румъния: „*Tribunal*“,

— в Словения: „*okrožno sodišče*“,

— в Словакия: „*okresný súd*“,

— във Финландия: „*käräjäoikeus/tingsrätt*“,

— в Швеция: „*Svea hovrätt*“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „*High Court of Justice*“ или в случай на решение за издръжка „*Magistrates' Court*“ при препращане от държавния секретар;

б) в Шотландия: „*Court of Session*“ или, в случай на решение за издръжка „*Sheriff Court*“ при препращане от шотландските министри;

в) в Северна Ирландия: „*High Court of Justice*“ или в случай на решение за издръжка „*Magistrates' Court*“ при препращане от държавния секретар;

г) в Гибралтар: „*Supreme Court of Gibraltar*“ или в случай на решение по дела за издръжка: „*Magistrates' Court*“, при препращане от Главния прокурор на Гибралтар.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдилищата, пред които могат да се подават жалбите, посочени в член 43, параграф 2, са следните:

— в Белгия:

а) що се отнася до жалба на ответника, „tribunal de première instance“ или „rechtbank van eerste aanleg“, или „erstinstanzliche Gericht“,

б) що се отнася до жалба на ищеца, „Cour d'appel“ или „hof van beroep“,

— в България: „Апелативен съд — София“,

— в Чешката република: апелативният съд чрез окръжния съд,

— в Германия: „Oberlandesgericht“,

— в Естония: „ringkonnakohus“,

— в Гърция: „Εφετείο“,

— в Испания: „Juzgado de Primera Instancia“, който е постановил обжалваното решение, за да се произнесе „Audiencia Provincial“ по обжалването,

— във Франция:

а) „cour d'appel“ по решения за одобряване на молбата,

б) съдията-председател на „tribunal de grande instance“ по решения за отхвърляне на молбата,

— в Ирландия: „High Court“,

— в Исландия: „heradsdomur“,

— в Италия: „corte d'appello“,

— в Кипър: „Επαρχιακό Δικαστήριο“ или в случай на решение за издръжка „Οικογενειακό Δικαστήριο“,

— в Латвия: „Apgabaltiesa“ чрез „rajona (pilsētas) tiesa“,

— в Литва: „Lietuvos apeliacinis teismas“,

— в Люксембург: „Cour supérieure de justice“, заседаващ като граждански апелативен съд,

— в Унгария: районният съд, разположен в седалището на областния съд (в Будапеща: Централен окръжен съд на Буда); решението по жалбата се постановява от областния съд (в Будапеща: Столичен съд),

— в Малта: „Qorti ta′ l-Appell“ в съответствие с процедурата за подаване на жалби, предвидена в Kodiċi ta′ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12, или в случай на решение за издръжка от „ċitazzjoni“ пред „Prim′ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta′ Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha′“,

— в Нидерландия: „rechtbank“,

— в Австрия: „Landesgericht“ чрез „Bezirksgericht“,

— в Полша: „sąd apelacyjny“ чрез „sąd okręgowy“,

— в Португалия: компетентният съд е „Tribunal da Relação“. По силата на действащото национално законодателство жалбите се подават под формата на иск, предявен пред съда, който е постановил обжалваното решение,

— в Румъния: „Curte de Apel“,

— в Словения: „okrožno sodišče“,

— в Словакия: апелативният съд чрез окръжния съд, чието решение се обжалва,

— във Финландия: „hovioikeus/hovrätt“,

— в Швеция: „Svea hovrätt“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „High Court of Justice“ или в случай на решение за издръжка „Magistrates′ Court“;

б) в Шотландия: „Court of Session“ или в случай на решение за издръжка „Sheriff Court“;

в) в Северна Ирландия: „High Court of Justice“ или в случай на решение за издръжка „Magistrates′ Court“;

г) в Гибралтар: „Supreme Court of Gibraltar“ или в случай на решение за издръжка: „Magistrates′ Court“.